

ПРИЧАСТІЯ.

Настоящее: сжщій или сжщъ, а, о.

Прешедшее: { былъ-ла-ло (свършенъ видъ),
бывалъ-ла-ло (несвършенъ).

Бъдущее: бъдущій — щъ, а, е.

Бъльзика. — Като спомогателен глаголъ (но не и съществителенъ) се гледа още и глаголътъ *щж* (отъ слав. *хотѣ-ти*), който се спрѣга по *четж*, въ първото спрѣженіе на глаголытъ.

ПЪРВО СПРѢЖЕНИЕ.

113. — Ный видѣхмы понапредъ (104 — 107), че глаголытъ на българ. езикъ иматъ три спрѣженія, спрѣчъ спрѣгатъ се по три разны способа. Но въ спрѣганьето на сѣкый глаголъ, трѣба да гледамы още на три нѣща: *кореня* на глагола, *окончаніето* или *свършека* му и *връзската* между тѣхъ. Тѣй, въ глагола *коп-а-ѣж*, *коп-а-ахъ*, *коп-а-хъ*, *коп-и-ж-хъ*, *коп-а-ѣ!* *коп-ни!* слогътъ *коп* е корень, *а* и *и-ж* — връзски, а другытъ сж свършецы.

По туй сячкытъ наши глаголы можтъ се раздѣли на *седѣмъ класса*, (*) отъ които чѣтыри влязатъ въ първото спрѣженіе, два въ второто и единъ въ третето спрѣженіе. — За тѣхната характеристика ще видимъ въ примѣрытъ слѣдъ сѣко спрѣженіе.

114. — На *първото спрѣженіе* се относятъ глаголытъ отъ 1-й, 2-й, 3-й съ 4-й *классъ*, които въ първо лице отъ настояще време свършватъ на *ж* или *ѣж*, а въ второто на *ешъ*. Примѣры: *четж*, *мръзнж*, *пѣѣж*, *играѣж*.

(*) Г-въ Н. Първановъ тѣ има *шестъ* (виждь негова «Изводъ пѣзъ Б. Грамматика»), а Ин. П. Момчиловъ въ своята «Грамматика за новобългарския езикъ» тѣ искара до *десетъ*.